

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroya (vicepresident), Joan Ballester, Maria Favà, Lluís Foix, Rosa Font, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Llorenç Soldevila, Antoni Vila Casas i Pep Collellidomont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

EL SEU OFICI ÉS UNA DENSA ACUMULACIÓ DE SABER HETEROGENI

Lluís Foix

Periodista

Llibres i llibreters

No sense les dones

Aquest diari publicava ahir un reportatge de Quim Aranda en què explicava que l'independentisme escocès té un problema de gènere perquè les dones se senten menys vinculades al procés independentista.

Alguna cosa deuen fer malament Àlex Salmond i els líders de l'SNP si només donen suport al seu pla un 22% de les escoceses. No és que les dones no s'interessin per la política; aquest argument queda desmentit per les xifres de participació en els comicis electorals. El fet que els qui encapçalaven el procés independentista siguin homes, que pensin i actuen des de paràmetres masculins, deu ser una de les causes d'aquest distanciament.

A Catalunya, en canvi, el moviment democràtic i independentista té rostres femenins

A Catalunya, en canvi, el moviment democràtic i independentista té rostres femenins i, per tant, llenguatges, arguments i estils diferents dels encarnats per homes. Tot i que homes com ara Mas i Junqueras lideren l'espai institucional, les qui lideren el moviment social es diuen Muriel Casals, Carme Forcadell, Teresa Forcades. Dones que encapçalaven moviments de canvis i no només sobiranistes; dones com ara Ada Colau o Isona Passola han liderat revolucions socials i culturals.

A Catalunya, doncs, les dones ja lideren els moviments socials. Queda pendent de resoldre encara l'accés de les dones al poder: a les organitzacions polítiques, a les empreses i als mitjans de comunicació (tots els directors de diaris que es fan a Catalunya, per exemple, són homes). El sistema democràtic es va construir sense comptar amb les dones (no podien votar ni ser escollides) i encara perden els patrons que converteixen el poder de debò en una cosa d'homes i que queden immortalitzats en testos teròniques fotografies com ara la del lobby d'empresaris *Puente Aéreo*. També, per canviar això, hem de construir un país nou.

La llibreria del carrer Canuda ha tancat. Era un espai de trobada amb llibres de fonamental importància que havien vist passar milers de persones curioses que no tenien cap intenció de comprar res però que mantenien un diàleg silenciós amb la saviesa amagada en aquells volums amuntegats i desendreçats. Era una parada obligatòria abans o després d'assistir a un acte a l'Ateneu. Fa unes setmanes vaig conversar amb l'amo, que justificava per raons comercials el tancament d'aquella petita gran catedral de llibres vells. Les llibreries són llocs per tafanejar i per comprovar que el saber està allí, quiet i silenciós, testimoni de la llibertat i els capricis de tots els temps. Parlar amb un llibreter professional, entès en edicions antigues o noves, és una de les experiències més enriquidores. En queden molts. Darrerament he concentrat les converses literàries en l'editor Lluís Pagès, que ha publicat milers de llibres i que sobreviu econòmicament gràcies a la seva tenacitat i les ànsies de servir la cultura del país. Ho fa des de Lleida i projecta la seva activitat a Europa i Amèrica. Es mereix un reconeixement públic.

JAUME VALLCORBA ÉS UN ARISTÒCRATA de les lletres. Viu l'edició amb passió, viatja, llegeix, tracta memorables autors vius i rescata peces imprescindibles per tenir una certa idea del pensament occidental. Entenc que no es pot ser un editor respectable si no s'ha transitat pel món dels clàssics i no s'han passat milers d'hores aparentment perdudes en lectures que no donen profit. Precisament Vallcorba acaba d'editar a Quaderns Crema una petita obra de Nuccio Ordine que és un manifest sobre la "utilitat de l'inútil", un compendi del saber universal que es llegeix amb una gran voracitat. És breu, dens, profund i es fa lleuger. El saber ben explicat és una experiència superior. De fet, ens diu que les ensenyances humanístiques són més útils que els experiments basats en l'economia. Ens recorda Víctor Hugo quan diu que quan la crisi tenalla una nació és més necessari que mai duplicar els fons destinats als sabers i a l'educació dels joves per evitar que la societat es precipiti en l'abisme de la ignorància. Quin és el gran perill de la situació actual? En un moment com aquest, la ignorància és més perillosa que la misèria, diu Víctor Hugo. Les lletres, tot recordant Dant i Petrarca, no tenen res a veure amb finalitats utilitaristes i indignes lligades a l'acumulació de diners. Això no s'entén pas així en molts llocs on es decideixen les polítiques públiques. Què hi farem. Ens recorda també el que deia Eugène Ionesco en parlar de l'home modern a la segona meitat del segle passat. Ens dibuixa el

MONTESOL

Es tanquen i s'obren llibreries. Però el que no s'improvisen són els llibreters

que s'esdevé en totes les grans ciutats on "l'home modern, universal, és l'home amb pressa, que no té temps, que viu presoner de la necessitat, que no comprèn que una cosa pugui no ser útil". Excel·lent llibre el de Nuccio Ordine per fer un recorregut meteòric per la saviesa de tots els temps.

L'ALTRE TERTULIÀ DEL QUE HE APRÈS tantes coses del món de l'edició és el llibreter de vell Josep Maria Marca, que guarda tresors desordenats en la seva llibreria de la plaça Sant Just, per on han passat tantes persones cultes del país des que el seu pare com-

prava i venia llibres de segona mà. El trobo molts diumenges al mercat de Sant Antoni, ara a l'aixopluc temporal del carrer Urgell, mentre parlem de literatura, de política i dels personatges més variats de l'actualitat. Per la seva parada desfilen cada diumenge historiadors, literats, curiosos, algun periodista i gent sàvia amb un enamorament desmesurat per documents valuosos i únics. En Marca té una certa idea de llibres, de cultura, d'història i d'edicions. La conversa no s'allarga més d'un quart d'hora. Ja n'hi ha prou. Té un ull selectiu extraordinari per tot el que es belluga en el tràfic de col·leccions que canvien de mans per raons hereditàries o simplement perquè algú es vol desprendre d'una bona llibreria domèstica per raons diverses. Els busca i els troba per tot Catalunya i per altres indrets peninsulars. Sempre té material fresc encara que sigui antic.

ES TANQUEN LLIBRERIES I SE N'OBREN d'altres. Però el que no s'improvisen són els llibreters, perquè el seu ofici és una densa acumulació de saber heterogeni que no s'aprèn a les universitats, sinó que és fruit del treball i la dedicació a una feina que no fabrica milionaris però que aporta el pensament històric per poder anar fent camí.